

KANAL - NYT

MARCUSSENS BRO - HADSUND

Nr. 4

Sommer 2015

Kanal-Nyt nr. 4 - 2015

Redigeret af Bente og Finn Carpentier, Marcussens Bro 4.

Der var engang.....

sådan starter de fleste eventyr.

Hadsund Svineslagteri var også et eventyr, som startede for 115 år siden.

Aktieselskabet Hadsund og Omegns Svine- og Kreaturslagteri blev grundlagt 26. januar 1900. Det var J. Wendelbo-Madsen fra Hellerup, der var arkitekten bag projektet, og hans originale tegning, tillige med en 25-øre, en 10-øre, en 2-og en 1-øre, blev nedlagt i en flaske, dernæst i en trækasse, der efterfølgende blev indmuret i det nordøstlige hjørne af bygningen.

Hadsund Svineslagteri set fra sydvest

Der var på den tid kamp om grisene, og det havde kostet både mange penge og meget tid at få slagteriet startet. Allerede et år efter knagede det da også i økonomien, og efter yderligere et par år måtte man standse driften.

På et tidspunkt var Hadsund Håndværkerforening inde i billedet for måske at købe slagteriet, men efter at have kigget på udgifterne ved en evt. overtagelse, blev Håndværkerforeningen af sagfører Larsen frarådet at overtage fallitboet.

Slagteriet lå stille en tid og blev derefter solgt til det engelske Thompson Company med Carlsen fra Sæby som direktør.

Det første halvårs regnskab viste en omsætning på kr. 865.069,11. Det samme viste andet halvår. Direktørens løn var 250 kr. om måneden. Bogholder Sørensen fik 75 kr. Slagtemesteren fik 125 kr. og fedtsmelter Christensen fik 30 kr. pr. måned.

I 1925 var slagtetempoet 60 svin i timen. Ca. 26 mand var direkte beskæftiget i slagteriet, altså ét svin pr. minut. Det var daværende overdyrlæge Winding, der bestemte farten, da alle svin skulle undersøges af ham først, og han ville ikke have mere end ét svin pr. minut.

Kan kun anvendes til Efterkravsforsendelser

Den 16/1 1940.

Efterkrav: 30/ Kr. 70.

Mrk.: (Adressen) 304

Rute Nr. _____
(Bæres også påført Forsendelsen)

Antal	Indpakning	Varens Art	Vægt kg
1	Kasser Pakker Stykker Bundter Sække	Fedt Fersk Kød	304 70

Til Li. Rasmussen
boende Li. Rasmussen

Placert, hver Værdi skal betales:
Safteamt Forsendelsen ikke er indløst inden _____ Dage, gaar den retur.

Hadsund Svineslagteri A/S
Hadsund
Telefon 21 og 121.
Hadsund
Hadsund Svineslagteri A/S
Hadsund
Hadsund Svineslagteri A/S
Hadsund

*Efterkravs-
forsendelse fra 1940*

I januar 1969 opkøbte Fællesrepræsentationen for Andelssvine-slagterierne slagteriet for at nedlægge det.

Det blev videresolgt med den klausul tinglæst, at der ikke måtte være slagteri mere på grunden. Bjerringbro Andelsslagteri købte det senere, og det blev opskæringsslagteri.

Før den endelige standsning var der 150 ansatte.

Slagteriet har gennem rigtig mange år været en betydningsfuld arbejdsplads, som har givet mange arbejdspladser til Hadsund og omegn.

I 2010 blev det besluttet, at slagteriet skulle lukkes, og det blev en realitet i 2012.

Nu er der fuld gang i nedbrydningen, og sådan har det allerede været længe. Vi, der bor lige overfor, kan på tætteste hold følge med i, hvordan en stor arbejdsplads takker af, og hvordan vi nærmer os begyndelsen på et nyt eventyr.

Det er fascinerende at se de voldsomme maskiner med ynde udtage små specifikke bygningsdele med et hjørne af grabben.....som her et kabel.

Hvis nogen af jer har prøvet at sidde bag "joy-stikket" i sådan en maskine, så vil I vide, at det i den

grad gælder om at holde tungen lige i munden og ikke nyse i utide.

Man må sige, at de er effektive og ved, hvad de har med at gøre. Pyh, godt vi stadig havde hegnet, så de ikke kom alt for tæt på med deres imponerende maskiner. Trods ragnarok, er det imponerende at se, hvor effektive de har været til løbende at holde det ryddeligt.

Midt i det hele må vi ikke glemme *Det gamle Maskinsnedkeri*, som blev bygget i 1920.

Det var en af de første virksomheder, der havde el-drevne maskiner. Bygningen er et eksempel på datidens tekniske nyvindinger som elektricitet, idet det var byens første maskinværksted og det fjerde sted i byen, som fik en telefon; Tlf. 4, hvilket står på gavlen. Bygningen blev strategisk placeret op ad jernbanen.

Eventyr ender som regel altid godt.

Dette eventyr startede med en fantastisk arbejdsplads, som har betydet rigtig meget både for dem, som arbejdede der og også for Hadsund og omegn i rigtig mange år.

Alt har dog sin tid, og nu starter der et nyt eventyr. Der kommer noget nyt, som bliver vores nabo i mange år frem og vi skal huske på, at når en dør lukkes, så åbnes der altid mindst én ny.

Jeg er sikker på, at eventyret fortsætter.

Jette Gade

Forhænget revnet

Det har været og er spændende at følge med i, hvad der sker på Slagterigrunden. Processen har efterhånden været lang, men så vidt jeg har forstået, er alt gået efter planen.

Grunden er ved at være ryddet, og det er egentlig godt gået. I henhold til de planer, Danish Crown har meldt ud, vil nedbrydning og

oprydning strække sig frem til september 2015, og det ser i skrivende stund ud til at holde.

Lad os glæde os over det - og lad os glæde os over de aftaler, som bestyrelsen på Marcussens Bro har formået at få bragt i stand. Senest er det kommet til mit kendskab, at den eksisterende transformator, der står på vores grund, bliver revet ned og flyttet uden udgift for os.

Der bliver også tale om et mageskifte af jord, hvor vi får mere end vi afgiver. I den forbindelse bliver der mulighed for at etablere depotrum til den eksisterende carport til brug for de boliger, der ikke er så heldige at have et depotrum i garagebygningen.

Alt sammen er det med til at gøre det mere attraktivt at bosætte sig på Marcussens Bro, og det er vist noget, vi alle kan have glæde af.

Det bliver spændende at se, hvad de kommende måneder vil bringe i den sammenhæng, ligesom det bliver spændende at følge, hvad der skal ske på Slagterigrunden.

Rygter og løs snak har der jo været en del af, og det er godt nok. Mere konkret ser det nu ud til, at der på Slagterigrunden opføres en dagligvarebutik, nogle almennyttige boliger samt fem punkthuse tæt på fjorden.

Den tidligere så omtalte servicestation og benzinanlæg ser ud til at være taget ud af projektet.

Med den åbne Slagterigrund er der skabt et helt unikt indblik til Marcussens Bro ligesom der lige nu er en flot udsigt fra den del af Broen, der vender mod vest. Det skal man glæde sig over, og man

skal huske at få taget nogle billeder, for det er kun en stakket frist. Når Slagterigrunden igen er bebygget, vil det meste af både indsigt og udsigt være skjult - men forhåbentlig vil det nyetablerede område være en gevinst også for øjet.

Jeg vil ikke trætte jer med mange af mine billeder fra nedrivningsarbejdet. I har sikkert hver især billeder, der er bedre end mine. Dette ene skal I dog have med, for det er et billede med en stor symbolværdi. Et billede, der viser en sprække "fra øverst til nederst" i det eksisterende murværk, hvorved der åbnes op for beskueren og

gives hende eller ham mulighed for at få et lille kig ind i "det forjættede land". "Der er lys bag den formørkede verden", som det hedder et sted. Der er næsten minder om Berlinmuren i det her, hvor der jo

også var mennesker, der troede på, at der bag muren var muligheder.

Lige nu er det rod og uorden, der hersker derinde "i mulighedernes verden" - men de er der, de muligheder, og dem skal vi være med til at bruge til glæde og gavn både for Marcussens Bro, for de kommende brugere af Slagterigrunden, for Hadsund by og for Mariagerfjord kommune.

Det er jo os, der er områdets ansigt udadtil. Det giver fordele, men det forpligter også.

Finn Carpentier

Bredbånd Nord

Det kan næppe have forbigået jeres opmærksomhed, at vi har fået lagt bredbånd ind på Marcussens Bro. Som det fremgår af forsidebilledet var det et større projekt med optagning og gennedlægning af fliser hele vejen rundt i boligforeningen, men det er nu heldigvis et overstået projekt. Bredbåndskablet er lagt ned og ført frem til hver enkelt bolig.

Tilbage står nu at få kablet ført ind i den enkelte bolig, og - *for dem, der ønsker det* - at få koblet kablet til husets forsyningsnet, så det bliver muligt at se TV og at få internet og telefoni den vej rundt.

Det ser ud til, at der er fordele ved Bredbånd Nord, men vælger man at skifte hertil, skal man huske, at man selv skal framelde hos sit nuværende selskab og fortælle Bredbånd Nord, hvornår de skal begynde at levere. Typisk er der en framelingsfrist på løbende måned + én måned, og så skal man jo have det passet sammen, så der ikke bliver for mange "huller" i leverancen.

Hvorom alting er, synes det givet, at bredbåndforbindelsen er med til at fremtidssikre boligerne på Marcussens Bro.

Inden man skifter leverandør bør man dog sikre sig, hvad det egentlig er, man får, hvor man er nu.

I sidste ende er det nemlig den enkelte forbruger, der må finde ud af, hvad man vil i fremtiden.

I forbindelse med det pågående projekt er den kollektive aftale indgået mellem Marcussens Bro og Yousee om levering af TV til de enkelte boliger med betaling via huslejen i hvert fald blevet opsagt til ophør med udgangen af 2015.

Det betyder, at hver enkelt beboer, **SKAL** finde sig en ny leverandør af TV fra og med nytår - eller beholde Yousee, men så selv lave en aftale. Gør man ikke noget, tror jeg ikke, man kan se fjernsyn efter 1. januar 2016, og det er godt nok lidt uhyggeligt - eller?????????

Finn Carpentier

Om Hadsund Inner Wheel klub og et digt til eftertanke...

Siden 1997 har jeg været medlem af Hadsund Inner Wheel. Vi er 30 kvinder fra lokalområdet, som mødes den første onsdag i måneden - med undtagelse af juli. For det meste mødes vi på Færgekroen, men vi har også vores årlige udflugt, der i 2015 går til den lille Limfjordsø Venø.

Inner Wheel er en verdensomspændende kvindeorganisation med humanitære overtoner. Organisationen har sit udspring i Rotary. Finn er således medlem af Hadsund Rotary klub.

I Inner Wheel støtter vi fast Julemærkehjemmet i Hobro. Vi har haft SOS-fadderskabsbørn i Botswana og Peru, og vi har støttet forskellige lokale formål som *"præsternes hjælpekasse"*. På landsplan samler vi ind til *"Grønlandske Børn"*.

Til vores møder inviterer vi ofte foredragsholdere eller besøger lokale forretninger eller virksomheder. Et Inner Wheel møde har en bestemt dagsorden med faste punkter, der bl.a. omfatter *"månedens digt"*.

Herfra stammer følgende digt, der er fuld af stof til eftertanke...

Et digt af Nadine Starr, 86 år!

*Hvis jeg kunne leve mit liv om...
Ville jeg turde lave flere fejltagelser.
Jeg ville slappe af, tage tingene som de er.
Jeg ville opføre mig mere fjollet og grine mere.
Jeg ville tage flere chancer.
Jeg ville rejse mere.
Jeg ville bestige flere bjerge
og svømme over flere floder.
Jeg ville spise mere is og færre bønner.
Jeg ville måske have flere faktiske problemer,
men færre indbildte.
Ser du, jeg er en af de personer
der lever med fornuft og omtanke
time efter time, dag efter dag.*

Åh, jeg har haft mine øjeblikke,
og hvis jeg kunne leve mit liv om,
ville jeg have flere af dem.
Rent faktisk ville jeg prøve at have intet andet.
Kun øjeblikke.
Det ene efter det andet,
i stedet for at leve så mange år
med tanke på morgendage.
Jeg har været en af de personer,
som ikke tager nogen steder,
uden et termometer, en varmedunk,
en regnfrakke og en faldskærm.

Hvis jeg kunne leve mit liv om,
ville jeg rejse med mindre bagage.
Hvis jeg kunne leve mit liv om,
ville jeg begynde at gå barfodet tidligere om foråret
og fortsætte længere hen på efteråret.
Jeg ville danse mere.
Tage flere karruselture.
Plukke flere tusindfryd...

Bente Carpentier

Hadsund Rotary Klub

Nedenstående er egentlig inspireret af Bentes artikel om Inner Wheel, hvor hun får nævnt, at jeg er medlem af Hadsund Rotary Klub. Det er jeg og har været det siden 1991 - dog med en kort afbrydelse.

Rotary er verdens største frivillige humanitære hjælpeorganisation og er engageret i en lang række projekter verden over.

Senest har lokale Hadsund Rotary Klub således engageret sig i et hjælpeprogram i Rumænien.

På verdensplan, hvor Rotary International trækker et kæmpelæs i bekæmpelse af polio, er Hadsund Rotary Klub naturligvis også med.

En af Rotarys mærkesager er det store udvekslingsprogram Long Term, hvor unge mennesker sendes ud i verden i et år for at lære om andre kulturer og sammenhænge. Hvert år sender vi i Hadsund Rotary Klub et ungt menneske ud i verden, og hvert år modtager vi én udefra.

I år har vi Antonio **Augusto** Lemos Petry "på besøg". Han er fra Brasilien. Fra en lille by, der hedder Uruguaiana, og som ligger blot ti minutters kørsel fra grænsen til Uruguay.

Om ham skrev jeg nedenstående lille artikel, som er blevet optaget i bladet Rotary Norden.

Hele klubbens student

tag en dag med klubbens udvekslingsstudent

Ofte hænger udvekslingsstudenters indgang i en Rotary-klub og oplevelserne i dagligdagen helt på den aktuelle værtsfamilie - og det er en stor opgave.

I Hadsund Rotary Klub har vi i mange år været dybt engageret i Long Term Programmet ikke mindst på grund af et par ildsjæle i klubben - og tak til dem.

Men udveksling er et klubprojekt og ikke et projekt kun for ildsjælene. Denne tanke fik bestyrelsen i Hadsund Rotary Klub til at beslutte, at navngivne klubmedlemmer skulle opfordres til at tilbringe en dag sammen med vores udvekslingsstudent.

Det har vist sig at være et utrolig godt initiativ.

Selv havde jeg ellers aldrig havde fået plads i kalenderen til en dag sammen med Augusto. Jeg kendte ham jo ikke og havde ikke noget forhold til ham. Og så boede han jo hos en familie, så opgaven lå ligesom på det sted.

Men så kom dagen, hvor pilen pegede på mig! Min kone og jeg havde en helt fantastisk dag sammen med Augusto, og det er vores klare indtryk, at han også havde en fantastisk dag sammen med os. Vi tog på udflugt til det nye Moesgaard Museum syd for Aarhus. Her fik Augusto et indblik i Danmarks oldtid og fik så at sige løftet "*en flig af livets gåde*". Også en del af ideen med Long Term programmet.

På Moesgaard blev vi ført igennem en flot udstilling om menneskets tilstedeværelse i landet siden sidste istid og frem til i dag.

Augusto kendte ikke noget til en istid, så dér lærte han noget - og i den etnografiske samling lærte vi noget, for her så vi en voksfigur af Stephen Hawking, som Augusto kendte til og kunne fortælle om.

På vej hjem vendte vi Mindelunden for 1. verdenskrig, ved Marselisborg. Augusto kendte ikke noget til 1. verdenskrig, så dér fik han noget at tænke på.

Sådan kan en dag få indhold og blive til gensidig glæde og inspiration. Det er en gave sådan at have et ungt menneske helt for sig selv. Og så en hel dag. Tag imod den gave og glæd jer over den. Det er også en form for *"Light Up Rotary"*, som årets Rotary motto 2014-2015 siger.

Finn Carpentier

Stephen Hawking bor i Cambridge, England, og er professor ved Cambridge Universitet. Han er blandt vor tids mest indflydelsesrige teoretiske fysikere og har bidraget betydeligt til vores viden om universets oprindelse og de såkaldte 'sorte huller'. Hans populærvideenskabelige bøger om kosmologi – såsom "A Brief History of Time" – er internationale bestsellere. Som 21-årig fik Hawking konstateret amyotrofisk lateral-sklerose, som gradvist har lammet hans krop. Han har også mistet talens brug, så siden 1985 har han kommunikeret via en computer, der omdanner hans skrift til tale.

Tag på sommerudflugt til det nye Museum Moesgaard - og oplev Kinas Terrakottahær

Men pas på, det kan blive dyrt..

Fra 1.april – 30.sept. kan man på Museum Moesgaard syd for Århus opleve udstillingen

”Den første kejser - Kinas terrakottahær”.

Udstillingen omfatter 120 genstande udlånt fra 12 forskellige kinesiske museer. Heriblandt 10 terrakottafigurer inklusive en hest i fuld størrelse, der regnes for at være blandt de største kulturskatte i verden. Genstandene, som stammer fra forskellige museer i Kina, er under stort sikkerhedsopbud fløjet til Århus, fordelt i 2 fragtfly – igen af sikkerhedsmæssige årsager. Udstillingen har et budget på cirka 12 millioner kroner - halvdelen er en donation fra A.P. Møller Fonden.

Udstillingen er forsikret for 365 millioner.

Udstillingen kan varmt anbefales. I det hele taget er det nye Museum Moesgaard virkelig et besøg værd. Man har virkelig taget de nye digitale muligheder i brug, så der er bestemt ikke længere tale om et støvet museum med oldtidssager i lige så støvede glasmontrer. Det er tværtimod et levende museum, hvor børn også kan få en dejlig oplevelse på egen præmisser.

Tirsdag, den 28. april, fejrede vi Finns fødselsdag med en tur til Museum Moesgaard for at se terrakottahæren. Det blev en helt fantastisk oplevelse at se kejser Qin Shi Huangdis 2000 år gamle hær og komme tæt på fortællingen om den historiske kejser, der samlede Kina og blandt andet indførte et fælles skriftsprog, et fælles møntsystem og køretøjer med samme hjulbredde! Hvilken betydning har dette ikke haft for samfundsudviklingen!

Vi kan således varmt anbefale en udflugt til Museum Moesgaard. Madkurven kan nydes i et dertil indrettet lokale på 2. etage, men Moesgaard ligger jo der, hvor Marselisborgskoven udfolder sig i al sin pragt ved Århus Bugten. Vi var heldige med vejr og temperatur og kunne nyde madpakke og kaffe på en bæk ved Moesgaard Strand i strålende sol med udsigt over den smilende blå bugt. En tur gennem skoven mod Århus er også en dejlig oplevelse, og hvis der ikke er kongeligt besøg på Marselisborg Slot, kan udflugten måske slutte med en dejlig tur i slotsparken.

En tur i slotsparken er gratis, men der er entré til Moesgaard. **Men være opmærksom på, at turen kan få et økonomisk efterspil!!** Jeg blev så begejstret for terrakottakrigerne, at jeg vil til Xian og se

den første kinesiske kejsers gravanlæg med de 7000-8000 krigere, og det kan nemt løbe op i 20.000 kroner - og Finn vil også gerne med.

Bente Carpentier

Fællesskab

Fællesskab – hvad er det?

Det er helt sikkert mange ting og bliver helt sikkert også tolket forskelligt. For mig er det sammenhold, fællesskab mellem mennesker, som godt kan lide at have noget fælles. Et fællesskab kan være noget meget stort og stærkt. Noget vi fælles kan være stolte af.

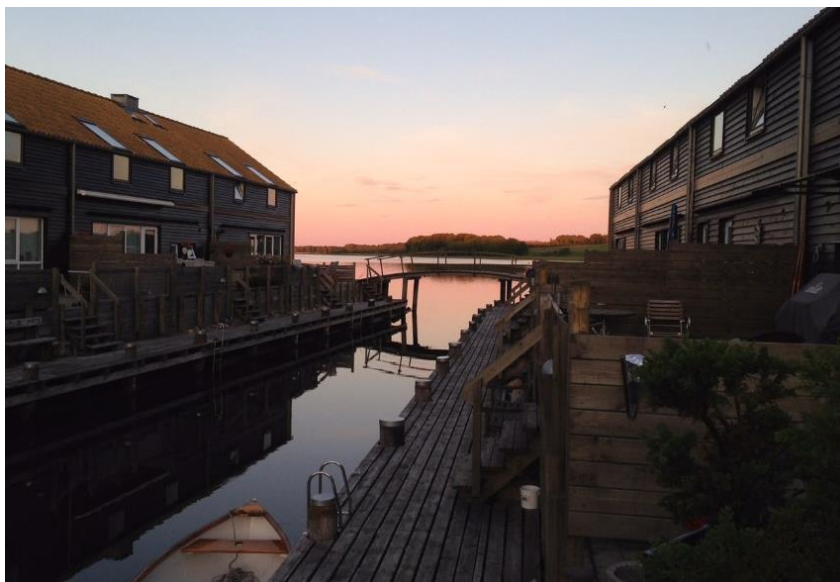
Et fællesskab er også et sted, hvor alle har lov at ytre deres mening, blot det gøres konstruktivt og med respekt for det faktum, at vi er forskellige. Hvis vi alle formår dette, vil vores fællesskab styrkes.

Et fællesskab skal plejes, og det kræver rigtig meget af alle i fællesskabet, hvis det skal bevares.

Nogle af de ting jeg kan komme i tanke om, når jeg tænker *"fællesskab"* er: *udvikling, samtale, venskab, tillid, støtte, samarbejde, rummelighed, samvær, hjælpsomhed, forståelse og ikke mindst gensidig respekt.*

Alle har ret til at være en del af fællesskabet, men det kræver også, at vi alle hver især bidrager positivt. Der er ingen af os, der er så kloge som os alle sammen i fællesskab. Vi er et team, og teamwork handler om evnen til at tilpasse sig det, der er det bedste for teamet/fællesskabet.

Jeg synes, vi har et fantastisk sted her på Marcussens Bro, som vi godt kan være stolte af, og som vi i fællesskab skal værne om, for det er intet mindre end unikt.

Jette Gade

Nekrolog

Lørdag den 11. april 2015 døde Ove Mathiesen. Ove havde været syg i næsten 4 år, og i de seneste måneder vidste alle omkring ham, at hans tid var ved at rinde ud.

Ove blev 82 år gammel, født den 4. oktober 1932 i Vive - tæt på fjorden og helt fra barns ben med lyst til fiskeri.

Det blev dog ikke fjorden, der satte livsbanen for Ove. Han flyttede fra området og helt til Terndrup, hvor han havde fået arbejde, og det var her han mødte Ninna. Terndrup blev således stedet, hvor måske størstedelen af Oves liv udfoldede sig, men fjorden var stadig en væsentlig del af hans tankeverden.

Det gav sig helt konkret udtryk, da man begyndte at snakke om projektet Marcussens Bro. Dengang var det hele bare streger på et stykke papir, men Ove og Ninna fandt det så spændende, at de slog til og flyttede herved som nogle af de første.

Årstallet var dengang 2003 og stedet helt nyt efter, at den gamle tømrerhandel var lukket.

Helt fra begyndelsen elskede Ove stedet, og han fandt hurtigt sin dagsrytme med vand og båd, garn og fisk. Stort set var han afsted dagligt - også den dag for nu knap fire år siden, hvor han blev syg.

Som sædvanligt var han taget tidligt ud, og var kommet hjem igen. Havde lige vendt huset og et par ord med Ninna og var kommet tilbage til fælleshuset, hvor en blodprop i hjernen ramte ham og på få øjeblikket ændrede både hans og Ninnas liv.

Ove kom på sygehus først i Aalborg og siden i Hobro. Hjem kunne der ikke være tale om med de boligmæssige forhold, så da han efter

en tid lang skulle forlade sygehuset blev det for at flytte ind på Bernadottegården, hvor han boede frem til sin død.

Ove vil blive husket her på Marcussens Bro for det åbne og engagerede menneske han var, og som en af *"pionererne"* på stedet.

Dengang han og Ninna flyttede ind, var det hele stadig helt nyt og Fælleshuset kun en drøm. Men drøm blev til virkelighed.

Før i tiden var stedet, hvor Marcussens bro nu ligger, hjemsted for Mariager Fjords fyr- og vagervæsen. Her havde man en værkstedsbygning, hvor man reparerede koste og vagere. Efter oprettelsen af boligforeningen Marcussens Bro ville man afhænde bygningen og det tilliggende jordstykke, der da blev overtaget af Marcussens Bro.

Huset var ikke just indrettet til *"forsamlingshus"*, men det blev der taget hånd om. Udvendig fik man bygningen beklædt med træ, og indvendig tog de nye ejere over. Skillevæg blev flyttet og det hele blev til alles tilfredshed sat i stand og nymalet - og her var Ove én af foregangsmændene. Tidligt og sent var han på færde og trak et stort læs i projektet til glæde og gavn for alle vi andre.

Ove kunne se perspektivet og havde visionen. Derfor var han jo også så tilpas med at bo her på stedet, og derfor jo også så trist, at han måtte bo et andet sted de sidste år af sit liv. Men sygdom er som bekendt hver mands herre.

I dag kan vi andre glæde os over, at Ove var her, og at han satte sig sine spor.

Ære være Ove Mathiesens minde.

Finn Carpentier

I fælleshuset på Marcussens Bro hænger dette lille abstrakte "billede", der minde os om en svunden tid, en tid, hvor de, der kom i fyr- og vagervæsenets værksted gjorde deres pensler rene efter endt dåd. "Billedet" er et stykke fra en nu forsvunden væg i værkstedet og sikret for eftertiden af Ove Mathiesen.

Tidehverv på Marcussens Bro

Der sker noget for tiden her på Marcussens Bro. Omgivelserne forandres. Udsigter ændres. Boliger tømmes - og fyldes igen.

Som skrevet andet sted har vi her i foråret måtte tage afsked med én af stedets pionerer, **Ove Mathiesen**, som mange i boligforeningen kender fra mange års godt naboskab og det gode samarbejde for fællesskabet på stedet.

Da Bente og jeg flyttede til stedet var én af de tidligere beboere, **Randi Salling**, netop død, og en bolig stod tom. Den blev solgt her i foråret, og **Hans Hansens** bolig, Marcussens Bro 11, blev solgt kort tid efter, at hans måtte flytte på plejehjem.

Det betyder, at vi her på Broen har kunnet byde velkommen til to nye familier: Bjarne Hyrup, der er flyttet ind i nummer 16 og Brita og Poul Rosendal, der er flyttet ind i nummer 11.

Velkommen skal I være alle sammen.

Hvem er den nye mand i nr. 16?

Bjarne Hyrup skriver: Jeg er blevet bedt om at fortælle lidt om, hvem jeg er.

Jeg er født den 5. oktober 1949 i Trolldhede, hvor mine forældre var hotelejere.

Da jeg var 4 år købte min fader Ford-forhandlingen i Hadsund, og jeg valgte (klogeligt nok) at flytte med.

Så - ja, jeg havde min barndom og ungdom i Hadsund.

Jeg flyttede fra Hadsund i 1969, hvor jeg var blevet mat./fys. student.

I Påsken 1973 var jeg hjemme hos min moder, og jeg skulle naturligvis i Skoven (Skovpavillonen).

Her mødte og forelskede jeg mig i en dejlig pige, som også var hjemme at besøge sine forældre. Hun flyttede til Aalborg, hvor jeg gik på seminariet.

Efter eksamen og militærtjeneste var det tid til at blive gift. Vi kontaktede derfor præsten i Hadsund, hvor vielsen skulle foregå.

Han var formand for skolenævn og kommission og sad i bestyrelsen for børnehaven Lærkereden, og han syntes, at vi skulle søge arbejde her.

Det gjorde vi og flyttede derfor til Hadsundområdet i 1976.

Vi fik en søn i 1979. Anders bor nu i Houston, Texas, så der er langt over til barnebarnet.

Nr. 2 , også en søn, født i 1986. Bor i Aalborg.

I min fritid bestod jeg HH eksamen og derefter HD fra Aalborg Universitet.

Jeg skiftede branche i 1981, hvor jeg blev assurandør i Baltica. Opsagde mit job i 2009, samme år som Elsebeth og jeg blev skilt.

Huset blev sat til salg, men det tog 6 år før, det blev solgt.

Jeg fik derefter en lejlighed, hvor jeg boede 3 måneder, før jeg faldt for Marcussens Bro.

Købte nr. 16 til overtagelse 1. marts 2015.

Elsker at bo her, og efterhånden lærer jeg jer at kende lidt bedre.

Fritidsinteresser : Altoverskyggende GOLF. Spiller så ofte som muligt, og tager gerne på golfrejser (også længerevarende rejser)
Bruger også noget tid på Frimurerlogen.

Jeg er IKKE handyman.

Rider ikke altid den dag, jeg sadler (derfor er indflytningen ikke gjort færdig).

Andre siger, at jeg er et rodehoved, og jeg giver dem ret.

Thats all folks.

Bjarne Hyrup

Brita Guldberg Rosendal og Poul Rosendal har i de sidste fyrré år boet i Sindal, hvor Brita var skolelærer på den lokale folkeskole til for

ni år siden. Poul var indtil sin pensionering for otte år siden politiassistent i Hjørring.

Det er efter eget udsagn lidt tilfældigt, at de flytter til Hadsund. Da beslutningen var truffet, at huset i Sindal skulle sælges, og *”den tredje alder”* nydes skulle noget nyt prøves.

Egentlig var meningen blot at flytte syd for Limfjorden, så de kunne slippe for de hyppige ture igennem tunellen, når børn og børnebørn skulle besøges. Og så gjorde det da heller ikke noget med lidt mindre have.

Forskellige steder blev undersøgt, men da **Marcussens Bro** og det fantastiske miljø her kom ind i synsfeltet var begge solgt - og så var der oven i købet en lejlighed ledig. De slog til og glæder sig helt enormt til at *”komme på plads”* og lære sted og naboer at kende.

Brita og Poul har i mange år brugt tid og kræfter på at tage på campingture i det sydlige udland, et par måneder om foråret og et par måneder om efteråret - og det regner de med fortsat at gøre.

Herfra skal lyde et stort velkommen til jer. Vi glæder os til at lære jer nærmere at kende.

[illegible]

Svaret må blive ”ja”. I hvert fald for en enkelt gråspurvefamilies vedkommende, men det kræver så en lille baggrundshistorie, som jeg vil forsøge at gøre kort.

A close-up photograph showing three white, oval-shaped objects, likely eggs or seed pods, resting on dark, moist soil. The objects are partially buried in the soil, which is rich in organic matter and has some roots visible. A small, green plant sprout is visible near the top center. The background is slightly blurred, showing more soil and some green foliage.

Alt var således ren idyl - indtil fjenden den følgende aften dukkede op på terrassen i form af en stor hvid kat med sorte pletter. Jeg ved

godt, at katte har et naturligt jagtinstinkt, men de kunne nu godt nøjes med at jage mus. Måske kender nogle af jer katten?

Vi fór udenfor og skræmte katten væk, mens andemor kiggede skræmt og rystende til nede fra kanalen.

Dagen efter tog vi i sommerhus, og da vi et par dage senere kom hjem, havde katten igen besøgt vores terrasse. Et frygteligt drama havde udspillet sig. Æggeskaller og dun lå spredt i blomsterkassen, og andemor var væk. Man kan næsten omskrive det gamle ordsprog til: *"Når musene er ude, spiller katten på bordet!"* Den havde i hvert fald *"drevet sit spil"*, katten, og nydt de små lækkerier - ren dessert har det været. Måske har nogle af jer været vidner til sceneriet?

Men man må sige, at naturen er viseligt indrettet! **Og nu kommer det uddybende svar på spørgsmålet i overskriften:** dunene kunne genbruges! Pludselig så jeg en gråspurv med næbbet fuld af bløde andedun siddende på kanten af blomsterkassen.

Jeg havde godt nok set, at der ikke var mange dun tilbage, og jeg er derfor sikker på, at mindst et kuld gråspurveunger vil se dagens lys i *"varme, bløde andedunsdyner"*.

Det er da formildende omstændigheder i denne *"andemords-sag"*, men *"kattens"* alligevel.

Bente Carpentier

Frans' Solsang. Mosaik på vej ned mod San Damiano, klosteret med den lille kirke, hvor Frans (af Assisi) blev kaldet til at genopbygge den sygeligt skrantende katolske kirke.

KANAL-NYT nr. 4 2015 er nu færdig. Vi håber, bladet må være jer til glæde.

Som aftalt bliver bladet "*omdelt*" digitalt og vil være tilgængeligt på hjemmesiden.

Deadline til næste nummer er mandag den 30. november 2015.

Glædelig sommer til jer alle - og tak for denne gang
Bente og Finn

Og husk så lige at sætte kryds i kalenderen ved den 23. juni, Sankt Hans Aften.

Der bliver et arrangement her på Broen.

Sedler bliver omdelt, når tiden nærmer sig